

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně:

I. H.

bytem P.

zastoupená Mgr. P. H., obecným zmocněncem

bytem P.

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení

sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 8. 2018 č.j. RN-725 326 5844-42091-ŠB

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 22. 8. 2018 č.j. RN-725 326 5844-42091-ŠB se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. R-8.6.2018-427/725 326 5844 ze dne 8. 6. 2018. Česká správa sociálního zabezpečení uvedeným rozhodnutím rozhodla o tom, že dle ust. § 56 odst. 1 písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se žalobkyni snižuje od 18. 7. 2018 výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 5. 2018 byla žalobkyně sice i nadále shledána invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., avšak s tím, že nejde již o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ale jde o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla o 35 %.
2. V žalobě žalobkyně měla za to, že vývoj stupně její invalidity rozhodně neodpovídá vývoji zdravotního stavu, který může být jedním ze dvou možných důvodů změny stupně invalidity. Druhým možným důvodem pro změnu stupně invalidity je podle žalobkyně změna právní úpravy. Žalobkyně prodělala operaci v srpnu roku 2010, tj. v době, kdy již platila současná právní úprava jak stupňů invalidity, tak způsobu hodnocení. To podle žalobkyně vylučuje, aby důvodem pro změnu stupně invalidity byla změna právní úpravy.
3. Dále žalobkyně v žalobě mimo jiné upozornila na skutečnost, že v jejím případě odborné závěry lékařských zpráv jsou v příkrém rozporu jak s posudkem posudkového lékaře, tak s rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení. Podle žalobkyně pak stanovisko posudkové komise je pro žalovanou podkladem pro rozhodnutí, který je třeba hodnotit v souvislosti s ostatními podklady. Rozhodně tedy nelze dle jejího názoru vyvodit, že rozhodující orgán musí v plném rozsahu akceptovat stanovisko posudkové komise. To pak platí tím spíš, pokud jsou závěry posudkové komise v tak příkrém rozporu s lékařskými zprávami. Zhoršování zdravotního stavu žalobkyně je pak prokázáno i dalšími odbornými lékařskými nálezy, zejména výsledky magnetické rezonance a ostatními zprávami lékařů.
4. Ve vyjádření k žalobě navrhla žalovaná důkaz posudkem posudkové komise MPSV ČR (dále též „PK MPSV ČR“). Nadále však trvala na svém rozhodnutí a navrhla žalobu zamítnout.
5. Ve stanovisku k vyjádření žalované žalobkyně mimo jiné uvedla, že při hodnocení pracovní schopnosti nebyly zohledněny všechny skutečnosti ovlivňující pracovní schopnost žalobkyně. Proto žalobkyně setrvala na svých právních názorech a procesních stanoviscích.
6. Pokud jde o věc samotnou, správní spis pak obsahuje pro danou věc mimo jiné tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 8. 6. 2018 č.j. R-8.6.2018-427/725 326 5844, námitky žalobkyně ze dne 12. 7. 2018, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 22. 8. 2018 č.j. RN-725 326 5844-42091-ŠB. V soudním spise se pak nachází posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 17. 4. 2019 č.j.: 2018/4461-PH.
7. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 17. 4. 2019 bylo zjištěno, že žalobkyně k datu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.

8. Při jednání konaném dne 20. 5. 2019 k závěrům posudku neměl připomínky ani zástupce žalobkyně, ani zástupkyně žalované.
9. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba je důvodná.
10. Soud posoudil předmětnou věc takto:
11. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
12. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
13. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobkyně nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborného neurologa podle povahy a charakteru zdravotního postižení žalobkyně, mimo jiné uvedla, že se jedná o ženu středního věku, se středoškolským a vyšším odborným vzděláním, která pracovala převážně v administrativě a k této profesi je posuzována. Komise dále konstatovala: „V mládí prodělala zánět srdečního svalu a plastiku ledvinové pánvičky a močové trubice. Před lety prodělala opakovaně zánět krčních mandlí. Léčí se pro poruchu štítné žlázy a má zvýšenou hladinu krevních lipidů na dietě, rtg zjištěnou počínající artrózu kolen a levé kyčle a středně těžkou artrózu pravé kyčle. Tyto skutečnosti nijak nelimitují její schopnost pracovního zařazení. Od autonehody v r. 2002 se datují její obtíže s páteří v krční a hlavně bederní oblasti. V r. 2010 jí byla provedena operace výhřezu bederní ploténky, kdy při hojení došlo k epidurální fibrotizaci, do které je zavzat oboustranný odstup kořenového

nervu S1, s EMG vyšetřením potvrzeným kořenovým syndromem lehčího stupně, funkčně s mírným oslabením svalové síly v jeho průběhu na pravé dolní končetině. V r. 2017 utrpěla při další autonehodě po nárazu zezadu zhmoždění a blokádu krční páteře. Zobrazovacími metodami byly prokázány navíc těžké degenerativní změny celé páteře s četnými protruzemi meziobratlových plotének v krční a bederní oblasti – chirurgické řešení není indikováno. Důsledkem je těžká porucha statodynamiky celé páteře s těžce omezenou hybností páteře, s blokádami v krční oblasti spojenými s úpornými bolestmi hlavy a v bederní oblasti, a s tím spojená insuficience svalového korzetu s těžkými spasmami paravertebrálních a trapézových svalů a dráždivý močový měchýř. Je schopná samostatné chůze bez kompenzačních pomůcek, která je ale v pomalém tempu, opatrná. Z funkčního hlediska se dle posudkových kritérií jedná o středně těžké postižení, protože není přítomno těžké postižení nervů, závažné parézy, svalové atrofie končetin či poruchy jejich hybnosti, nebo poruchy funkce svěračů. Vzhledem k zároveň přítomné polyvalentní alergii, která zahrnuje i lékovou, je medikamentózní ovlivnění chronických obtíží páteřních, provázených často až imobilizující bolestí u posuzované problematické a nedostatečné, což je při posouzení schopnosti jejích pracovního zařazení nutno zohlednit. 9.2.2011 byla posouzena na LPS-PSSZ Praha 8 na žádost o invalidní důchod, kdy byla v dlouhodobé PN pro obtíže při nedolčeném stavu po operaci bederní páteře, jako invalidní 3. st., kdy pokles prac. schopnosti byl hodnocen 70 %. 11.1.2012 byla posouzena na LPS-PSSZ Praha 8 při KLP invalidity, kdy vzhledem ke stabilizaci zdravotního stavu, který byl po operaci již doléčený, byl pokles pracovní schopnosti stanoven 60% - odpovídá invaliditě 2. stupně. Identicky byla posouzena při KLP invalidity na stejném pracovišti PSSZ 28.11.2013 a 18.2.2015. Při KLP invalidity stanovené na 1/2017 byla na LPS-PSSZ Praha 8 posouzena 22.5.2018 a v souvislosti s obtížemi s páteří byl pokles pracovní schopnosti dle kap. XIII, odd. E pol. 1c příl. k vyhl. č. 359/2009 Sb. stanoven 35% - odpovídá invaliditě 1. stupně. Změna invalidity byla stanovena dnem jednání. Identicky byla posouzena v námitkovém jednání ČSSZ 16.8.2018, kdy míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kap. XIII, odd. E pol. 1c příl. k vyhl. č. 359/2009 Sb. a stanovena 40% se zohledněním všech zdravotních obtíží. PK MPSV se domnívá, že pro posouzení při KLP invalidity na LPS-PSSZ Praha 8 nebyl zdravotní stav posuzované řádně doložen lékařskými nálezy a při posouzení v námitkovém řízení ČSSZ nebyly objektivně dokladované skutečnosti v doložených lékařských nálezech komplexně zhodnoceny s dopadem na schopnost pracovního zařazení, protože zdravotní stav posuzované se od minulých posouzení nezlepšil, naopak od distorze krční páteře při autohavárii v ro 2017 spíše zhoršil. PK MPSV v Praze uzavírá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ byl hlavní příčinou DNZS chronický bolestivý syndrom páteře s těžkou poruchou statodynamiky s recidivujícími blokádami v krční a bederní oblasti a těžkou insuficiencí svalového korzetu při těžkých degenerativních změnách celé páteře s četnými protruzemi plotének v krční a bederní oblasti, po operaci ploténky bederní páteře před lety s epidurální jizvením při hojení se zavzetím odstupu kořen. nervů S1 s mírným svalovým oslabením v jeho průběhu na pravé dolní končetiny a s dráždivým močovým měchýřem a po distorzi krční páteře v ro. 2017, kdy stav není vhodný k chirurgickému řešení a medikamentózně je špatně ovlivnitelný v důsledku polyvalentní alergie včetně lékové. V této souvislosti byla procentní míra poklesu pracovní schopnosti hodnocena dle kap. XIII odd. E pol. 1c příl. k vyhl. č. 359/2009 Sb. a stanovena na horní hranici daného procentního rozpětí 30% - 40%. Vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení byla tato hodnocena ve smyslu § 3 cit. vyhl. zvýšena o 10%, takže celkem činila 50%. Jednalo se o

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

invaliditu II. stupně. Vznik je stanoven průběžně od oduznutí 22.5.2018. Posuzovaná je schopná pracovního zařazení s využitím dosaženého vzdělání a pracovních zkušeností, ale s podstatně nižšími nároky. Posouzení vhodnosti pracovního zařazení je plně v kompetenci závodního lékaře.“

14. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 17. 4. 2019 č.j. 2018/4461-PH vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69 %.
15. Posudek PK MPSV ČR ze dne 17. 4. 2019 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb.
16. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti shledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a rozhodnutí žalované pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla sice ve věci úspěch, proto jí náleží náhrada nákladů řízení, nicméně žádnou náhradu nákladů neúčtovala, nežádala, žalovaná ve věci úspěšná nebyla.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. května 2019

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.